

РЕШЕНИЕ НА ИЗПЪЛНИТЕЛНИЯ КОМИТЕТ

от 22 юни 1998 година

за поставяне на печати в паспортите на кандидатите за виза

(SCH/Com-ex (94) 21)

ИЗПЪЛНИТЕЛНИЯТ КОМИТЕТ,

като взе предвид член 132 от Конвенцията за прилагането на Споразумението от Шенген,

като взе предвид член 17 от Конвенцията от Шенген,

като взе предвид, че е в интерес на всички партньори по Споразумението от Шенген да хармонизират на основата на взаимно съгласие техните процедури по издаване на визи, като част от тяхната общата политика по отношение на свободното движение на лица, с цел да бъде предотвратено кандидатстването от едно и също лице за няколко визи;

като желае да укрепи сътрудничеството между консулските служби за целите на борбата с нелегалната имиграция и нелегалните мрежи;

като се позова на глава VIII на Общите консулски инструкции¹ за сътрудничество на местно ниво;

като взе предвид, че взаимният обмен на информация между партньорите по Споразумението от Шенген за подадените документи при кандидатстване за виза в една от държавите по споразумението, е средство за избягване на многократните последователни кандидатствания;

като взе предвид, че поставянето на печат за идентифициране на кандидатите за виза е средство за предотвратяване на подаването на документи за виза едновременно или последователно от едно и също лице;

като взе предвид, че стандартизирането на практиката да се поставя печат на всички кандидати за виза, независимо от държавата, в която са подадени документите, ще помогне за предотвратяване на създаването на различни практики:

РЕШИ:

1. В паспортите на всички кандидати за виза се поставя печат. Компетентната мисия или служба, която приема документите за виза следва да реши дали да положи или не печат на дипломатическите и служебни паспорти.

¹ Виж документ SCH/Com-ex (99)13.

2. Печатът съдържа място, запазено за кода на съответния вид виза, за който се кандидатства.
3. Печат може да бъде поставен в случаи на кандидатстване за виза за продължителен престой.
4. Печатът се поставя, когато една шенгенска държава представлява друга шенгенска държава. В този случай мястото, запазено за определения код за съответния вид виза, за който се кандидатства, съдържа също така и забележка, която посочва, че държавата представлява друга държава.
5. В изключителни случаи, когато е невъзможно поставянето на печат, мисията или службата на държавата, която председателства Съюза информира съответната шенгенска група след осъществяване на консулски консултации на място и представя за одобрение от групата алтернативно предложение, което включва например размяната на фотокопия от паспорти или списъци на отхвърлени кандидатури за виза, които дават основание за отказ.
6. Поради това, точка 2, раздел VIII на Общите консулски инструкции се променя както следва: „Обмяната на информация между мисиите и службите и идентифицирането на кандидатурите чрез печат или по друг начин цели предотвратяване на кандидатстване от едно и също лице за виза едновременно или последователно на няколко места, докато една кандидатура се разглежда или след като бъде отказано издаването на виза от същата мисия или служба или от друга мисия или служба.

Независимо от консултацията, която може да бъде осъществена между две мисии и служби и обмяната на информация, с която те може да разполагат, мисията или поста, където са подадени документите за виза, поставя печат в паспортите на всички кандидати за виза, който съдържа забележка „Кандидатствал за виза на пред” Мястото след „на” се попълва с цифри (две за деня, две за месеца и две за годината); второто място е предвидено за съответната дипломатическата мисия или консулска служба; третото място се запълва с кода на съответния вид виза, която се иска.

Компетентната мисия или служба, която получава документите за виза решава дали да полага или не печати на дипломатически и служебни паспорти.

Печатът може да бъде поставен също така и в случай, че се кандидатства за виза за дългосрочен престой.

Когато шенгенска държава, която е представлява от друга шенгенска държава, се предвижда трето място в печата след кода за съответния вид виза, за който се кандидатства, което съдържа знака „R”, след който да е отбелязан кода на представляващата държава.

При издаването на виза, стикерът следва доколкото това е възможно, да бъде поставен върху идентифициращия печат.

В изключителни случаи, когато е невъзможно да се постави печат, мисията или службата на държава, която председателства Съюза информира съответната шенгенска група и представя за одобрение от групата алтернативно предложение, например включващо обмен на фотокопия на паспорти или списъци с отхвърлени кандидатури за виза, даващи основание за отказ.

Ръководителите на дипломатическите мисии или консулски служби имат право по инициатива на държава-членка, която председателства Съюза, да приемат на местно ниво допълнителни предпазителни мерки, ако се докаже, че тези мерки са наложителни.”

Остенд, 23 юни 1998 година.

Председател:
L.Tobback